

Analyza rizika uplatnění odpovědnosti komunálních politiků za pořizování nezákonného územního plánu: Metropolitní plán hlavního města Prahy

Předkládaná analýza byla zpracována na základě požadavku organizace Arnika – Centrum pro podporu občanů (IČ 709 472 61) a jejím cílem je zhodnotit, zda existuje riziko uplatnění odpovědnosti vůči komunálním politikům za škodu způsobenou pokračováním v procesu pořizování územního plánu přes včasné upozornění na jeho nezákonnost, se zaměřením na Územní plán hlavního města Prahy, Metropolitní plán (dále jen jako "Metropolitní plán").

A. Úvod ohledně pořizování územního plánu

Rozhodnutí o pořizení územního plánu a jeho schválení je výkonem samostatné působnosti obce. Je tedy na rozhodnutí zastupitelstva obce, aby z množství v úvahu připadajících způsobů využití území, které odpovídají zákonným kritériím, vybralo určité řešení. Na druhou stranu samotné pořizování územního plánu je výkonem přenesené působnosti a musí probíhat v souladu se zákonem stanovenými pravidly. Při pořizování nového územního plánu musí být řádně zhodnocena stávající situace, zváženy alternativy a zhodnoceny dopady navrhovaného řešení v širších souvislostech a za účasti veřejnosti, která o to projeví zájem.

V § 18 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“) se výslovně stanovuje, že **„územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.“**

Územní plán je základním nástrojem územního plánování. Jeho úkolem je stanovit *„základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání.“* Obec musí územním plánem stanovit obecná koncepční východiska pro výstavbu a obecně pro rozvoj svého území.

B. Role zastupitelů při pořizování územního plánu

Zastupitelé se přípravy územního plánu účastní de facto od počátku. Jsou to totiž oni, kdo dle § 47 odst. 1 stavebního zákona určují, že se územní plán v jejich obci bude vypracovávat. Zastupitelstvo také ze svého středu pověří jednoho ze zastupitelů spoluprací na zpracování návrhu zadání územního plánu (určený zastupitel).

Po společném jednání o návrhu územního plánu (aktuální fáze Metropolitního plánu), mohou do procesu opět zasáhnout zastupitelé. Pořizovatel (odbor Magistrátu hl. m. Prahy) nejprve spolu s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání návrhu a případně zajistí řešení možných rozporů. **Dojde-li pořizovatel na základě výsledků projednání k závěru, že je potřebné pořídit nový návrh územního plánu,** zpracuje ve spolupráci s určeným zastupitelem **návrh pokynů** pro jeho zpracování (viz níže v části H). Návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu předloží pořizovatel spolu se zdůvodněním **zastupitelstvu** ke schválení. **V rozsahu, v jakém se tyto pokyny odchyľují od zadání územního plánu, jsou jeho změnou.**

Pokud by k tomuto řešení nedošlo, bude následovat po vyhodnocení výsledků projednání veřejné projednání návrhu (v horizontu cca 2 let, což je doba určená pro vyhodnocení výsledků společného jednání dle současného harmonogramu Metropolitního plánu¹), jehož výsledky a vznesené námitky či připomínky jsou opět vyhodnocovány pořizovatelem a určeným zastupitelem (§ 53 odst. 1 stavebního zákona).

Poté již přichází na řadu konečné schvalování územního plánu zastupitelstvem. Podle § 54 odst. 2 zastupitelstvo obce vydá územní plán **po ověření, že není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu.** Podle odst. 3 v případě, že zastupitelstvo obce nesouhlasí s předloženým návrhem územního plánu nebo s výsledky jeho projednání, vrátí předložený návrh pořizovateli se svými pokyny k úpravě a novému projednání nebo jej zamítne.

Posouzení toho, zda předložený návrh územního plánu neodporuje politice územního rozvoje státu či krajské územní plánovací dokumentaci nebo to, zda byly dostatečně vypořádány stanoviska dotčených orgánů, není snadný úkol. **Takové posouzení s velkou pravděpodobností bude přesahovat kvalifikaci jednotlivých zastupitelů. Na zastupitele je tedy kladena velká odpovědnost a je třeba, aby se s ní řádně vypořádali.**

C. Občanskoprávní odpovědnost zastupitelů a radních za hlasování

S funkcí voleného zástupce obce je neoddělitelně spojeno mimo jiné také rozhodování o tom, jakým způsobem bude nakládáno s majetkem obce. Jelikož existuje riziko, že by zastupitelé a radní k tomuto „cizímu“ majetku nepřístupovali stejně zodpovědně jako k majetku vlastnímu, je jim **zákonem uložena povinnost přistupovat k majetku obce s péčí řádného hospodáře.** Samotná občanskoprávní odpovědnost je dovozována ze zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Podle jeho § 20 odst. 2 „*právnícké osoby veřejného práva podléhají zákonům, podle nichž byly zřízeny; ustanovení tohoto zákona se použijí jen tehdy, slučuje-li se to s právní povahou těchto osob*“. Právě

¹ Dostupný zde <http://metropolitniplan.praha.eu/jnp/cz/harmonogram/index.html>

územní samosprávné celky jsou takovými právníckými osobami veřejného práva a lze konstatovat, že není v rozporu s jejich povahou, pokud se na jejich jednání, resp. na jednání jejich zástupců budou vztahovat mj. také ustanovení o odpovědnosti za škodu.

Toto ustanovení je pak dále rozvinuto v § 159 odst. 1 občanského zákoníku, v němž stojí: **„Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.“** Z tohoto ustanovení jsou dovozovány tři „kvality“, které musí mít zastupitel či radní při rozhodování na zřeteli: **loajalita, znalosti a pečlivost.**

V § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je výslovně stanoveno: **„Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn.“** Povinnosti vyplývající z tohoto paragrafu ve spojení s § 159 odst. 1 občanského zákoníku jsou zprostředkovaně kladeny také na zastupitele a radní obce, kteří při hlasování tvoří samotnou vůli obce.

Otázkou rozsahu znalostí, které je povinen komunální politik mít, a možností zbavení se odpovědnosti odkazem na nevědomost a nezkušenost, se zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v rozsudku ze dne 29. 5. 2018, č. j. 35 Co 260/2017 – 112. Jednalo se o případ, kde město Liberec vymáhalo po ex-primátorovi jako škodu pokutu, která byla městu uložena Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže za nezákonné zrušení zadávacího řízení. Někdejší primátor se hájil tím, že **byl tehdy ve funkci jenom jeden měsíc, že je v oboru veřejných zakázek laik, že neexistovala judikatura vyšších soudů k řešenému problému a že návrh na zrušení zadávacího řízení byl předložen vedoucím právního odboru, který ho ujistil, že je věc právně v pořádku.** Soud však ze zápisu z jednání zjistil, že vedoucí právního odboru takový postup sice navrhl, avšak zároveň uvedl, že lze ale jen těžko předvídat, jak by ÚOHS věc případně posoudil a upozornil na možnost, že by mohla být městu případně udělena pokuta. Podle soudu se tak primátor nemohl zbavit odpovědnosti odkazem na to, že je laik a že spoléhal na rady vedoucího odboru.

V praxi však může dojít také ke zcela opačné situaci, kdy politik informace má, ale neposkytne je rozhodujícím orgánům, aby věc mohly řádně a informovaně posoudit a rozhodnout. Takovým případem (který se již týkal trestní odpovědnosti, ale stojí za to ho uvést také zde) se zabývaly soudy v případě náměstka královehradeckého primátora a kauzy nákupu předraženého parkovacího domu, za který město zaplatilo o 25 milionů korun víc, než byla cena obvyklá. Exnáměstek si do své působnosti vyhradil činění všech úkonů spojených s projednáním záměru a zastupitelům a radním předkládal neúplné či zkreslené informace, ačkoliv sám věděl, že sjednaná cena neodpovídá obvyklé ceně a že schválením záměru městu vznikne škoda. Obžalovaného tak nemohlo zbavit odpovědnosti

ani to, že celý projekt byl diskutován v orgánech města, zejména zastupitelstvu, a že mohlo dojít k odhalení nesrovnalostí a ani to, že nebylo zjištěno opatření jeho osobního prospěchu, ani jeho jakékoliv propojení s obchodními společnostmi realizujícími výstavbu. Bylo totiž evidentní, že zastupitelstvo a rada vinou obžalovaného vycházely z nesprávných podkladů. **Na tomto příkladu tak lze ilustrovat to, že odpovědnými za škodu mohou být v některých případech naopak ti, kdo mají informaci dostatek, pokud je sami zneužijí k oklamání zbytku zastupitelstva či rady.**

Je nezbytné si uvědomit, že majetek obce se zužuje i jeho nehospodárným vynakládáním na přípravu Metropolitního plánu, pokud je z posudků (viz podrobněji dále) zjevné, že Metropolitní plán s vysokou mírou pravděpodobnosti nemůže obstát u soudního nebo správního přezkumu. Pokud pak dojde k jeho zrušení, důsledkem této situace bude, že Praha nebude mít pro své území po řadu následujících let územní plán a v důsledku absentující regulace dojde k mnoha škodám nebo újmám, což bude představovat další dopady do majetku hl. m. Prahy.

Jak pečuje řádný hospodář?

Péči řádného hospodáře je možné definovat jako „*povinnost zastupitele **pečovat o svěřený majetek tak, jak by o svůj majetek pečoval rozumně uvažující/opatrný vlastník.** Jinými slovy, zastupitel musí rozhodovat ve prospěch obce bez upřednostňování vlastních zájmů nebo se má před hlasováním dostatečně zamyslet nad důsledky svého rozhodnutí*“².^[1]

4

Právo či povinnost vymáhat škodu po zastupitelích?

Pokud by takovým hlasováním v rozporu s péčí řádného hospodáře vznikla obci škoda, může obec tuto škodu právě po zastupitelích a radních, kteří tohoto standardu péče nedbali, vymáhat. O tomto postupu by však muselo rozhodnout opět samo zastupitelstvo obce. **Je tak nabíledni, že k vymáhání škody dochází většinou za situace, kdy se po volbách změnilo rozložení politických sil v zastupitelstvu a dřívější opozice získá dostatek hlasů k tomu, aby mohla zastupitele hnát k odpovědnosti.**³

Otázkou však je, zda v případě, kdy k této situaci nedojde a **zastupitelé zůstanou při vymáhání škody nečinní, nevzniká obci další škoda**, za kterou by mohli být zastupitelé opět odpovědní. Mnohdy bude možné odpovědět kladně a **z práva vymáhat po nedbalých zastupitelích náhradu škody se tak fakticky stane povinností.**

² ČERNOCHOVÁ, Ilona; HRDLIČKA, Vojtěch. Za co všechno odpovídat jako člen zastupitelstva obce? ModerníObec.cz. Publikováno dne 8. 9. 2014. Dostupné z: <http://moderniobec.cz/za-co-vsechno-odpovidam-jako-clen-zastupitelstva-obce/>

³ BIELINOVÁ, Petra. Zastupitelé a vymáhání odpovědnosti za jejich rozhodnutí. Právo ve veřejném zájmu. Publikováno dne 19. 4. 2015. Dostupné z: <http://www.pvvz.cz/news/petra-bielinova-jak-ma-postupovat-zastupitel-aby-mu-nehrozilo-vymahani-skody-za-jeho-rozhodnuti/>

Rozsah odpovědnosti zastupitelů

Pokud jde o rozsah odpovědnosti funkcionářů obce, není tento omezen jako je tomu např. v případě zaměstnanců, kteří způsobí škodu zaměstnavateli. Vyplývá to z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2005, sp. zn. 25 Cdo 1319/2004, kde se starosta bránil právě odkazem na zákoník práce, dle něhož zaměstnanec odpovídá pouze do 4,5 násobku své průměrné mzdy. **Na odpovědnost zastupitelů či funkcionářů obce obecně je tak nutné použít pravidla občanského zákoníku.**

Z těch vyplývá mj. také to, že k tomu, aby **obci zastupitel odpovídal, nemusí jednat vědomě na její škodu, ale postačí, že jedná nedbale.** Tato **nedbalost se dokonce presumuje,** když § 2911 občanského zákoníku uvádí, že „způsobí-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, **má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti**“. Podle § 159 odst. 3 občanského zákoníku se opět **má za to, že nedbale jednal ten, kdo jednal v rozporu s péčí řádného hospodáře.** Pokud tedy obci vznikne v důsledku rozhodnutí zastupitele škoda, je na **zastupiteli, aby tuto vyvratitelnou domněnku vyvrátil a prokázal,** že nedbale nejednal. Bude tedy muset prokázat, že jednal s péčí řádného hospodáře, tedy loajálně, s potřebnými znalostmi a pečlivě.

Jak bylo výše naznačeno, občanskoprávní odpovědnost zastupitelů je nastavena poměrně přísně. Zejména v případě menších obcí může být problematické, jak vyhovět požadavku, aby si pro své rozhodování vždy, když je to potřeba, vyžádali stanovisko kvalifikovaného odborníka. Je jistě na místě, aby ministerstvo vnitra v tomto ohledu poskytovalo obcím náležitou metodickou pomoc. Za zvážení jistě stojí, zda se obec a její zastupitelé nemají proto pro případ způsobení škody pojistit, i když to s sebou samozřejmě nese další náklady.

D. Trestní odpovědnost zastupitelů a radních

V souladu se zásadou *ultima ratio* a subsidiarity trestní represe by trestní odpovědnost měla být poslední možností až po vyčerpání odpovědnosti politické a občanskoprávní. Přesto dnes stále častěji dochází k trestnímu stíhání zastupitelů za hlasování zejm. o majetkoprávních úkonech obce.

Zastupitelé jsou ve smyslu § 127 trestního zákoníku **úřední osoby.** K trestní odpovědnosti úřední osoby se samozřejmě vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností. Pokud tedy půjde o hlasování na zastupitelstvu, nastupuje odpovědnost úřední osoby.

Mezi nejčastější trestné činy, o kterých můžeme v souvislosti se schválením nezákonného územního plánu uvažovat, je především **trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku (§ 220 a § 221 trestního zákoníku),** který může být spáchán úmyslně

nebo i z nedbalosti. Právě trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 byl v posledních letech dle analýzy Nejvyššího státního zastupitelství druhým nejčastěji řešeným trestným činem komunálních politiků, kdy tvořil 30 % případů.⁴

§ 220 trestního zákoníku upravuje úmyslnou formu trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku. Tento trestný čin spočívá v **porušení povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek, která je osobě (např. zastupiteli či radnímu) uložena zákonem** či smlouvou, přičemž musí dojít ke způsobení alespoň **nikoli malé škody**. Za takový trestný čin pak pachateli hrozí trest odnětí svobody až na dvě léta nebo zákaz činnosti. V případě způsobení **značné škody** již hrozí trest odnětí svobody na šest měsíců až pět let nebo peněžitý trest. V případě **škody velkého rozsahu** se jedná dokonce o trest odnětí svobody na dvě až osm let. Obdobně tomu je v případě nedbalostního trestného činu dle § 221 tr. zákoníku.

Co je nikoli malá škoda, značná škoda a škoda velkého rozsahu?

Trestní zákoník definuje v § 138 co se rozumí jednotlivými druhy škod podle jejich výše.

škodou nikoli nepatrnou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 5 000 Kč,

škodou nikoli malou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 25 000 Kč,

větší škodou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 50 000 Kč,

značnou škodou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč a

škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5 000 000 Kč.

Protože se v rámci této analýzy nemůžeme věnovat otázce trestní odpovědnosti do všech detailů, dovolíme si odkázat v podrobnostech na již zpracované materiály. Konkrétně jde kupř. o článek P. Tomana⁵ a také na výše citovanou analýzu Nejvyššího státního zastupitelství.⁶ Dosavadní práce na návrhu Metropolitního plánu byly mimořádně nákladné. Podle rozpočtu hl. m. Prahy jen na roky 2015 - 2018 bylo Institutu plánování a rozvoje vyčleněno 1.308.854.800,- Kč. Z této částky byly minimálně desítky milionů korun použity na Metropolitní plán a na externí posudky a další související práce jako je zpracování územně analytických podkladů či Strategického plánu. IPR by měl přesně vyčíslit, kolik milionů bylo za přípravu Metropolitního plánu prozatím utraceno za celých šest let přípravy (ze zprávy za rok 2016 vyplývá, že to bylo 27,7 milionu Kč na územní plánování,⁷ pokud bychom počítali s obdobnými náklady za rok 2015, 2017 a 2018, bude to jen za poslední 4 roky více než 100 milionů korun).

⁴ NSZ: Analýza trestné činnosti volených funkcionářů územních samosprávných celků. Dostupné z: <http://www.nsz.cz/index.php/cs/tiskove-zpravy/2112-analyza-nsz-pinai-objektivni-fakta-onkriminalit-volenych-zastupc-uzemnich-samosprav>

⁵ TOMAN, P.: Trestněprávní odpovědnost zastupitelů. Správní právo, ročník XLIX, č. 3. 2016. s. 149-161

⁶ <http://www.nsz.cz/index.php/cs/tiskove-zpravy/2112-analyza-nsz-pinai-objektivni-fakta-onkriminalit-volenych-zastupc-uzemnich-samosprav>.

⁷ http://www.iprpraha.cz/uploads/assets/dokumenty/obecne/ipr_v_cislech.pdf

Částka pro IPR samozřejmě není částkou finální. Do celkových nákladů na Metropolitní plán musí být započítány i další, které jdou na provoz Odboru územního rozvoje na magistrátu. O jejich výši si můžeme udělat představu z usnesení Rady hl. m. Prahy č. 676 ze dne 22. 5. 2012, příloha 3 (tímto usnesením Rada vzala na vědomí zdůvodnění ukončení pořizování Územního plánu hl. m. Prahy dle důvodové zprávy a jejích příloh) se dočteme: „Zpracování konceptu územního plánu podle odhadů Útvaru rozvoje města činilo dosud 241 mil. Kč, z čehož 65 mil. Kč bylo alokováno v externích studiích. Mzdové prostředky byly počítány jako 100 % výkonu daného úředníka, v realitě toto číslo bude nižší. Oproti tomu náklady na změny územního plánu, tedy cenu za pořizování a zpracování změn územního plánu, vyčíslil Útvar rozvoje města na cca 140 mil. Kč za období platnosti stávajícího územního plánu hl. m. Prahy. Odbor územního plánu vypočítal dle stejné metodiky cenu konceptu na 5,52 mil. Kč. V této částce je započítáno i cca 2,4 mil. Kč za brigádníky, speciálně zaměstnané na extrémní zátěžové období vyhodnocování připomínek. Externí studie odbor nevyužíval. Změny územního plánu za období platnosti stávajícího územního plánu hl. m. Prahy stály Odbor územního plánu na mzdových prostředcích dosud 6,548 mil. Kč.“

E. Kontrolní povinnosti (radních) vůči své příspěvkové organizaci - zpracovateli územního plánu (IPR)

Jak konstatuje Arnika - Centrum pro podporu občanů: "V debatě okolo Metropolitního plánu a okolo postavení zpracovatele se zapomíná na podstatnou věc – IPR je příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je hl. m. Praha a ředitel IPR je plně (a jedině) odpovědný z výkonu své funkce právě Radě hl. m. Prahy.

Proto je nutné, aby mohl zřizovatel činnost příspěvkové organizace prostřednictvím vztahů nadřízenosti a podřízenosti, jež jsou ostatně ve veřejné správě zcela běžné, kontrolovat. Kontrola činnosti příspěvkové organizace města a výstupů, jejichž zpracováním je tato organizace pověřena je nejen žádoucí, ale dokonce nezbytná, pokud mají být uplatněny jedny z nejdůležitějších zásad činnosti veřejné správy, a to zásada efektivnosti a hospodárnosti. Bylo by totiž mimořádně problematické, kdyby rada vynechala kontrolu natolik zásadního dokumentu a dovolila, aby byl nadále projednáván se všemi nedostatky, které obsahuje."⁸

Základním dokumentem vymezujícím vztah příspěvkové organizace, jakou je také IPR, k jejímu zřizovateli (hl. městu Praze) je zřizovací listina, o jejímž konkrétním obsahu rozhoduje zastupitelstvo města.

Jak vyplývá ze zřizovací listiny Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, má organizace dle čl. IX odst. 3 **povinnost využívat svěřený majetek účelně a hospodárně**. Dle čl. XI je organizace povinna umožnit a strpět kontroly hospodaření prováděné orgány

⁸ ZAHUMENSKÁ, Vendula. Mají politici zasahovat do přípravy územního plánu? Analýza právní úpravy. Arnika - Centrum pro podporu občanů. Říjen 2016. Dostupné z: https://www.zmenyprahy.cz/component/k2/download/264_6bec0b955c68eaaadef0b361880e91a3.

zřizovatele a dodržovat pokyny zřizovatele pro organizaci a provádění kontrol hospodaření.

„Dále zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů výslovně v ustanovení § 27 odst. 5 počítá s tím, že zřizovatel bude provádět kontrolu hospodaření své příspěvkové organizace. Konkrétní forma provádění kontrol není stanovena, bude tak opět především na obci, aby danou záležitost upravila především s ohledem na obsah zřizovacích listin příspěvkových organizací např. vnitřním předpisem.

Vedle toho přísluší obci uskutečňovat u příspěvkových organizací v jejich působnosti podle zákona o finanční kontrole veřejnosprávní kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky (bez ohledu na jejich původce). Zde již je proces provádění kontrol právně upraven samotným zákonem o finanční kontrole a jeho prováděcími předpisy. Zřizovatel i tímto způsobem může průběžně získávat veškeré informace o hospodaření své příspěvkové organizace.

Nadto je možné jako o zvláštním prostředku kontroly obce nad příspěvkovou organizací uvažovat také o oprávnění člena zastupitelstva obce při výkonu své funkce vznášet dotazy, připomínky a podněty na vedoucí příspěvkových organizací, které obec zřídila a dostat písemnou odpověď do 30 dnů.“⁹

K otázce kontrolních možností ve vztahu k příspěvkové organizaci se vyjadřovalo také Ministerstvo vnitra ve svém stanovisku č. 2/2014, v němž uvádí: *„Ve vztahu mezi zřizovatelem a jím zřízenou příspěvkovou organizací ovšem nelze hovořit pouze o speciální kontrole hospodaření. Je nutné obecně připustit, že zřizovatel má právo na jakoukoliv kontrolu. Oprávnění k takové kontrole je dáno již postavením obce nebo kraje jako zřizovatele příspěvkové organizace, neboť nepochybnou součástí tohoto vztahu musí být možnost dohlížet na činnost zřízené právnické osoby. I tato kontrola se bude s ohledem na § 1 odst. 2 kontrolního řádu řídit tímto právním předpisem (vyjma kontrol prováděných výbory zastupitelstva obce).“¹⁰*

Pokud z právních předpisů vyplývá povinnost volených zástupců dohlížet na hospodárné nakládání s majetkem obce, a tito mají podložené informace o možném nehospodárném nakládání (např. na vynakládání peněžních prostředků na vznik nezákonného územního plánu) a zároveň právní řád poskytuje voleným zástupcům obcí několik možností k realizaci kontrol, mají tito povinnost iniciovat kontrolu hospodaření městské organizace a následně na základě výsledků kontroly odpovídajícím způsobem jednat tak, aby předešli dalším škodám na majetku obce.

⁹ JANEČEK, Jan. Kontrola hospodaření příspěvkové organizace. ModerníObec.cz. Publikováno dne 5. 6. 2008. Dostupné z:

¹⁰ Stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 2/2014: Kontrola příspěvkových organizací zřízených územními samosprávnými celky a aplikace kontrolního řádu na tento typ kontroly. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/soubor/dokumenty-odk-stanoviska-stanovisko-odk-c-2-2014-kontrola-prispevkovych-organizaci-zrizenych-uzemnimi-samospravnymi-celky.aspx>.

F. Externí posudky týkající se Metropolitního plánu

Na základě dostupných podkladů je nutné konstatovat, že návrh Metropolitního plánu podléhá poměrně silné odborné kritice již několik let. Posudky a analýzy jsou veřejné, některé z nich byly dokonce zastupitelům předloženy. Těžko se tedy zastupitelé mohou za těchto okolností odvolávat na to, že neměli o předkládaném návrhu pochybnosti (o odborných posudcích níže v této analýze - výčet posudků a analýz není vyčerpávající, zvolili jsme ty, které považujeme za nejvýznamnější).

Na tomto místě tedy shrneme zásadní materiály, které řeší nedostatky a problémy návrhu Metropolitního plánu, resp. upozornují na nezákonnosti v návrhu Metropolitního plánu.

- 1) **Analýza návrhu Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitní plán) a vyhodnocení vlivu návrhu Metropolitního plánu na udržitelný rozvoj území**, zpracovaná JUDr. Michalem Bernardem, Ph. D. (AK Dohnal a Bernard) pro Svaz městských částí jako podklad pro připomínky k návrhu Metropolitního plánu, http://www.smchmp.cz/assets/File.ashx?id_org=200226&id_dokumenty=1255
- 2) **Posudky Asociace pro urbanismus a územní plánování** (dostupné na <http://www.urbanismus.cz>).
 - a) Novinka na webu Asociace ze dne 14. 7. 2016 - Posouzení Metropolitního plánu (příloha Posouzení využitelnosti Metropolitního plánu v praxi). Dále následovala Aktualizace Posouzení návrhu Metropolitního plánu - manažerské shrnutí.
 - b) Novinka ze dne 24. 7. 2018 - Připomínky Asociace k návrhu Metropolitního plánu.
- 3) **Odborné posudky, které má k dispozici Institut plánování a rozvoje** (některé z nich jsou kritické). Dostupné zde <http://www.iprpraha.cz/archivmp>
- 4) **Požadavky na kvalitu územního plánu hl. m. Prahy - pracovní materiál pro Svaz městských částí ke konzultacím s projektantem a projednání Územního plánu hl. m. Prahy**. Zpracováno pro Svaz městských částí hl. m. Prahy architektem Petrem Klápštěm. Dostupné zde <https://zmenyprahy.cz/images/pdf/WEB%20ZMENY/PoyadavkyZnaZkvalituZUP.pdf>
- 5) **Připomínky vycházející z odborného materiálu České zemědělské univerzity**, předložené zastupitelům 14. 6. 2018 jako tisk Z - 6584 (dostupné zde http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/magistrat/tiskovy_servis/tiskove_zpravy/pozadavky_na_novy_uzemni_plan_silnejsi.html)
- 6) **Stanovisko advokáta JUDr. Ondřeje Tošnera, Ph. D. k vymezení zastavitelnosti v návrhu Metropolitního plánu** (dostupné zde

<https://www.zmenyprahy.cz/novinky/stanovisko-advokata-ondreje-tosnera-k-zastavitelnosti-v-metropolitnim-planu>).

- 7) **Odborná informace Národního památkového ústavu ze dne 4. 7. 2018** s názvem Odborná informace: Návrh Metropolitního plánu hl. m. Prahy vykazuje vážné nedostatky, dostupná zde <https://www.npu.cz/cs/pro-media/35864-odborna-informace-navrh-metropolitniho-planu-hl-m-prahy-vykazuje-vazne-nedostatky>
- 8) **Zpracování analýzy k dotazu Arniky – Centra pro podporu občanů ze dne 14. května 2018**, Mgr. Pavel Uhl, Ph. D. advokát, http://www.iprpraha.cz/uploads/assets/dokumenty/106/arnique_podepsano.pdf
- 9) **Stanovisko Pracovní skupiny RHMP k návrhu Metropolitního plánu hl. m. Prahy**, <http://www.iprpraha.cz/uploads/assets/dokumenty/kvp/Posouzeni%CC%81%20MPP%20pracovni%CC%81%20skupinou%20RMHP%20podle%20usneseni%CC%81%20c%CC%8C.%201657%20ze%20dne%2027.6.2016.pdf>

Pro zastupitele jsou však nejvýznamnější připomínky městských částí, z většiny označené jako zásadní v souladu se Statutem hl. m. Prahy. Tyto připomínky se **vymezují k řadě zásadních problémů Metropolitního plánu**. Připomínky městských částí byly schváleny zastupitelstvy městských částí. Významné připomínky podaly všechny velké městské části jako je Praha 4, Praha 5, Praha 6, Praha 7 anebo Praha 9. Připomínky jsou dostupné u jednotlivých městských částí u pořizovatele a dále z podstatné části zde <https://www.zmenyprahy.cz/praha-zitra/spravujeme-metropolitni-plan/pripominky-mestskych-casti/pripominky-mc-na-jednom-miste>

Lze tak konstatovat, že naprostá většina výše zmíněných externích posudků a analýz poukazuje na konkrétní závažné nedostatky návrhu Metropolitního plánu, které by mohly vést ke zrušení Metropolitního plánu soudem ve správním soudnictví.

G. Rozhodující časové okolnosti

Je samozřejmě otázkou, od jakého okamžiku mohou zastupitelé skutečně rozpoznat, že s návrhem Metropolitního plánu mohou být spjaty zásadní problémy, které ohrožují jeho zákonnost a které by v důsledku mohly případně vést i k jeho zrušení.

Domníváme se, že zásadním okamžikem je převzetí návrhu Metropolitního plánu pořizovatelem a jeho následné předložení do společného jednání a k připomínkování veřejností, tj. duben 2018. Do tohoto okamžiku byla veřejnost (a lze to do jisté míry vztáhnout i na zastupitele) opakovaně Institutem plánování a rozvoje ujišťována, že návrh bude přepracován tak, aby splnil zákonné požadavky, a nikdo jiný

než zpracovatel nevěděl, jak bude finální verze návrhu vypadat. **Teprve od okamžiku společného jednání a ještě přesněji od ukončení připomínkovacího období, tj. od 26. 7. 2018, kdy byly schváleny a odeslány poslední připomínky nejen městských částí a kdy byly veřejně dostupné analýzy a posudky (a kdy mají zastupitelé možnost se o obsahu těchto dokumentů přesvědčit) byli zastupitelé skutečně otevřeně a bez jakýchkoli pochybností upozorněni na zásadní nedostatky Metropolitního plánu, a jeho pravděpodobnou nezákonnost.** Od tohoto okamžiku by také měli bez zbytečných odkladů učinit kroky, které v souvislosti s požadavkem na zákonnost územního plánu hl. m. Prahy umožní schválit územní plán v podobě, která obstojí v soudním i správním přezkumu a bude kvalitním podkladem pro rozhodování o územním rozvoji Prahy. Pokud dospějí k závěru, že toto není možné, je nepochybně na místě zvážit, zda nejvhodnějším krokem k tomu, aby nedošlo k navýšení škod, není zastavení procesu pořizování Metropolitního plánu.

H. Odpovědnost (civilní a trestní) tam, kde jsou zastupitelé upozorněni na možnou nezákonnost

Role odborných posudků a stanovisek

Další požadavky jsou dovozovány z judikatury, přičemž není důvod se přiměřeně nepřidržel také judikatury trestněprávní. Kromě znalosti zákona o obcích a případně také statutu města u zastupitelů statutárních měst, je dle judikatury vyžadována dokonce znalost stavebního zákona. Obecně je možno říci, že zastupitel „*by měl mít minimálně povědomí, jak se věci v základních principech mají, a vědět, kdy již musí požádat o odbornou pomoc.*“¹¹

Tato žádost „*o odbornou pomoc*“, tedy typicky vyžádání si znaleckého posudku, není v zákoně o obcích nikde povinně stanovena. Je tak na zastupitelích, aby si posoudili, které otázky jsou na základě svých znalostí schopni odborně posoudit a které již hranice jejich znalostí přesahují. Zastupitel by tedy „*měl rozpoznat, kdy si již musí vyžádat radu odborníka a současně musí být schopen zvážit, jestli je to ten odborník, který je pro věc dostatečně kvalifikován. Zástupce samosprávného celku tak bezvýjimečně odpovídá za pečlivý výběr odborníka. Poté musí být schopen poskytnuté odborné vyjádření svým způsobem kriticky přečíst. Pokud dospěje k závěru, že je takové stanovisko zjevně pochybené, je zpracováno nekvalitně, tak by nevystačil na svou obranu jen s tím, že to přece řekl odborník.*“¹² Pokud jsou odborné podklady zjevně nesprávné a zastupitel to musel vědět (a přesto se jimi řídil), zpronevěřil se péči řádného hospodáře.

Současně ale musí platit jisté limity této odpovědnosti. Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 848/2010 ze dne 19. 1. 2011 k této otázce uvedl: „*Jestliže laické osoby se*

¹¹ VLK, Václav. Soukromoprávní odpovědnost zástupců samosprávných celků. PrávníProstor.cz. Publikováno dne 22. 12. 2014. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/soukromopravni-odpovednost-zastupcu-samospravnych-celku>

¹² VLK, Václav. Soukromoprávní odpovědnost zástupců samosprávných celků. Op. cit.

spolehnou na informace advokáta, jako osoby práva znalé, aniž by měly nějaké věrohodné signály, z nichž by mohly dovodit nesprávnost takových informací, nelze u nich zpravidla dovodit úmyslné zavinění ve vztahu k vzniku tvrzené škody na podkladě jejich jednání v právním smyslu."

V případě, že byli rozhodující politici na nehospodárnost přímo upozorněni a navzdory tomu se podle toho při svém rozhodování nezařídili, je možné jim přičítat, že jednali hrubě nedbale. Vyplývá to z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 12. 2012, sp. zn. 5 Tdo 827/2012: „Zavinění z vědomé, resp. hrubé nedbalosti (§ 5 písm. a/ tr. zák., § 16 odst. 1 písm. a/, odst. 2 tr. zákoníku) by zde bylo možné dovodit u členů zastupitelstva obce mimo jiné z toho, že **na zasedání zastupitelstva obce, na němž se rozhodovalo o schválení prodeje nemovitého majetku obce, byli upozorněni jinými členy zastupitelstva obce na určité skutečnosti, z nichž vyplývá možnost příliš nízké kupní ceny a které vědomě pominuli.**“

Domníváme se, že **pokud k takovému závěru postačuje fakt, že na věc upozorňovali jiní zastupitelé, tím spíše bude na zastupitele a radní kladena odpovědnost za situace, kdy budou na nehospodárnost upozorňování v odborných posudcích či stanoviscích.** Jak uvádí také advokát P. Toman, který se problematikou trestní odpovědnosti komunálních politiků dlouhodobě věnuje: „Mám proto ještě jednu radu pro zastupitele, a to konkrétně, **aby nepřehlíželi informaci** (bez ohledu na její opodstatněnost), **že je něco špatně.** A to ať již to říká opozice, nějaký odborný útvar nebo kdokoliv. Vždy nebo většinou právě to, že zastupitelé, radní, starosta apod. byli někým upozorněni na skutečnost, že věc, na které pracují či usnesení, které přijímají, vykazuje chyby, je za nízkou cenu, v rozporu se zákonem, v rozporu s čímkoliv, jim umožnilo vyhnout se trestnímu řízení.“¹³

12

Proto je podle našeho názoru mimořádně důležité, aby pro schválení Metropolitního plánu jasně a bez pochyb hovořily revizní právní posudky, které rozptýlí pochybnost o nezákonnosti řešení uplatňovaném v Metropolitním plánu. Pokud budou vyjadřovat posudky pochybnosti jako je tomu kupř. u posudku oponentní skupiny, máme za to, že podmínka podle rozsudku Nejvyššího soudu není splněna a zastupitelé by za svoje rozhodnutí nesli odpovědnost.

I. Možnosti řešení situace okolo Metropolitního plánu

Domníváme se, že v současnosti jsou zde tyto základní alternativy, jak dále pokračovat s procesem pořizování územního plánu Prahy:

1) Pokračování v procesu až do případného schválení Metropolitního plánu

Pokud by se pokračovalo v přípravě návrhu Metropolitního plánu, měl by nyní pořizovatel (magistrát) ve spolupráci s určeným zastupitelem podle § 51 stavebního zákona

¹³ TOMAN, Petr. Trestněprávní odpovědnost zastupitelů – II. Právní Prostor.cz. Publikováno dne 16. 12. 2015. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/trestni-pravo/trestnepravni-odpovednost-zastupitelu-ii>.

vyhodnotit výsledky projednání návrhu územního plánu a zajistit řešení případných rozporů s dotčenými orgány. Na základě vyhodnocení výsledků projednání, výsledku řešení rozporů a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, zajistí upravení návrhu. O tomto upraveném návrhu by se vedlo řízení spojené s veřejným projednáním, kdy by opět bylo možno podávat připomínky a také námítky. Následně by pořizovatel opět ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotil výsledky projednání, zpracoval by s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námítkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu. Posledním krokem by bylo předání návrhu s odůvodněním zastupitelstvu, které by muselo ověřit, že návrh Metropolitního plánu není v rozporu s politikou územního rozvoje, se zásadami územního rozvoje nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem ministerstva pro místní rozvoj. Pokud by to bylo v pořádku, mohli by zastupitelé plán schválit.

Je zjevné, že bude mimořádně obtížné vypořádat stanoviska dotčených orgánů, vyřešit rozpory a zajistit, aby byl návrh v souladu s právními předpisy. Domníváme se, že zastupitelé nemohou návrh schválit, aniž by tyto podmínky splnil. Pokud by totiž došlo ke schválení Metropolitního plánu bez vyřešení zásadních nedostatků a Metropolitní plán by byl následně zrušen soudem, vznikla by zastupitelům podle všeho trestněprávní i civilní odpovědnost za neúčelné nakládání s veřejnými prostředky. Vzhledem k tomu, že existuje řada posudků, které na nezákonnost Metropolitního plánu upozorňují, bylo by třeba mít stejně silné posudky, které by zákonnost potvrdily, a precizně odůvodnit usnesení, kterým by byl návrh Metropolitního plánu schválen.

Dalším problémem je, že se neustále posouvá termín schválení Metropolitního plánu. Nyní je zveřejněn jen starý harmonogram,¹⁴ který ale nijak nezohledňuje skutečnost, že k návrhu plánu přišly tisíce připomínek a stanovisek, které bude nutno vypořádat, resp. v případě stanovisek také vypořádat rozpory. Je pravděpodobné, že to prodlouží práce na úpravě návrhu a bude odsunut termín veřejného projednání. To by ale znamenalo, že by nebyl Metropolitní plán schválen v termínu předpokládaném stavebním zákonem (do 31. 12. 2022).

Další věcí je, že v případě zrušení Metropolitního plánu soudem by se Praha ocitla bez územního plánu se všemi následky, které s tím stavební zákon spojuje. Původní územní plán by po rozhodnutí soudu o zrušení opatření obecné povahy - Metropolitního plánu - znovu v platnost nevstoupil. Praha by měla pouze vymezené zastavěné území podle intravilánu k roku 1966. Ostatní území by patřilo do nezastavěného území s omezeními, která pro výstavbu v tomto území podle § 18 odst. 5 stavebního zákona platí.

To by znamenalo zásadní omezení výstavby v Praze. Podle § 90 stavebního zákona platí, že v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky

¹⁴ <http://metropolitniplan.praha.eu/jnp/cz/harmonogram/index.html>

- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území (v případě Prahy stavební zákon a Pražské stavební předpisy)
- b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

Podle § 96b odst. 3 stavebního zákona má v závazném stanovisku orgán územního plánování určit, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv. Jestliže shledá záměr přípustným, může stanovit podmínky pro jeho uskutečnění. Posoudit soulad s územním plánem ale při jeho neexistenci nebude možné. Záměry by tedy musely být přezkoumány jen z hledisek uvedených v § 90 odst. 1 písm. a) - c) a z hlediska splnění cílů a úkolů územního plánování a z hledisek požadovaných v Zásadách územního rozvoje (popř. samozřejmě požadavků Politiky územního rozvoje, které by se ale měly promítnout do Zásad územního rozvoje).

V nezastavěném území bude možno v souladu s § 18 odst. 5 stavebního zákona umísťovat jen stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra; doplňková funkce bydlení či pobytové rekreace není u uvedených staveb přípustná. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umísťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace z důvodu veřejného zájmu výslovně nevylučuje. Ustanovení § 188a odst. 1, podle kterého lze v nezastavěném území umísťovat i další stavby, platí jen do 31. 12. 2020. Není tedy pro řešení situace s případným zrušením územního plánu relevantní.

Po zrušení Metropolitního plánu by se muselo postupovat podle § 55 odst. 3 stavebního zákona a navázat na poslední úkon, který by nebyl při zrušení plánu zpochybněn. Pokud by však bylo zpochybněno i zadání, nebylo by na něj možno navazovat a celý proces by se dále prodloužil. Nový územní plán by byl pořízen a schválen až za několik let.

Zrušení Metropolitního plánu by výrazně omezilo umísťování staveb a navíc by kladlo velkou odpovědnost na stavební úřady a orgán územního plánování při posuzování záměru žadatele (čímž může vzniknout prostor také pro korupční jednání).

2) K možnosti zastavení prací na Metropolitním plánu a započetí pořizování zcela nového územního plánu

Jednou z možností, kterou je vhodné vzít do úvahy, je zcela zastavit práce na Metropolitním plánu stejně jako se to v roce 2012 stalo s tehdejšími Konceptem územního plánu 09. Okamžitě by muselo následovat rozhodnutí zastupitelů o pořizením nového územního plánu. Práce by samozřejmě musely začít od návrhu zadání nového územního plánu. Je otázkou, zda by bylo možno stihnout termín daný stavebním zákonem, tj. mít schválen územní plán do 31. 12. 2022. Pokud by se územní plán schválit nepodařilo ve stanoveném termínu, platila by situace pro Prahu bez územního plánu tak, jak je uvedeno výše

Ve srovnání s variantou č. 3 (zpracování a schválení pokynů pro zpracování návrhu územního plánu) jde o podobné varianty.

3) Alternativa prostřednictvím pokynů změnit zadání a začít pořizovat nový návrh

Další možností je změna zadání prostřednictvím tzv. pokynů. Tuto situaci řeší přímo stavební zákon v § 51 odst. 3: *"Dojde-li pořizovatel na základě výsledků projednání k závěru, že je potřebné pořídit nový návrh územního plánu, zpracuje ve spolupráci s určeným zastupitelem návrh pokynů pro jeho zpracování... Návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu předloží pořizovatel spolu se zdůvodněním zastupitelstvu obce ke schválení. V rozsahu, v jakém se tyto pokyny odchyľují od zadání územního plánu, jsou jeho změnou."*

15

Tato varianta se může časově protáhnout, protože záleží totiž i na aktivitě pořizovatele, jehož kroky nemohou zastupitelé na rozdíl od rychlosti svého rozhodování ovlivnit. Zastupitelé nemohou jednat ze svého rozhodnutí jako u ukončení pořizování Metropolitního plánu a rozhodnutí o pořizením nového územního plánu. I přes popsané nevýhody a rizika, **tato varianta může být patrně nejlépe zdůvodněna.**

Změnou zadání by bylo možno docílit stavu, kdy by zadání požadovalo určitou kvalitu výsledného návrhu územního plánu za respektování stavebního zákona a jeho terminologie. Takové zadání by nutilo nový zpracovatelský tým postupovat jinak, než tomu bylo při přípravě Metropolitního plánu, dodržet požadavky zákona a předložit dokument, který nevyvolá frontální odpor dotčených orgánů státní správy a městských částí.

J. ZÁVĚR

Na základě předložené analýzy dospíváme k závěru, že v současné době existuje množství odborných posudků a připomínek, které poukazují na nezákonnost návrhu Metropolitního plánu. Ignorování této skutečnosti by mohlo založit

odpovědnost volených zástupců hlavního města Prahy. Z výše rozebíraných alternativ dalšího postupu proto spíše doporučujeme alternativu 2) nebo 3). Pokračování v procesu pořizování územního plánu se současným návrhem nelze doporučit, pokud se nepodaří jasně rozptýlit pochybnosti o nezákonnosti současného řešení.

Samozřejmě i s ukončením procesu pořizování územního plánu a zahájení pořízení nového územního plánu jsou spojena rizika. Domníváme se ale, že v případě, kdy je na základě množství odborných posudků zřejmé, že Metropolitní plán v současné situaci trpí zásadními nedostatky, které ohrožují jeho zákonnost (přičemž je otázkou, zda je tyto možné odstranit v rámci vypořádání připomínek), můžeme porovnat obě rozhodnutí - tj. pokračování v pořizování Metropolitního plánu a pořízení nového územního plánu, resp. schválení pokynů, které budou změnou zadání.

Při takovém poměrování máme za to, že je z hlediska odpovědnosti zastupitelů/radních rizikovější pokračovat v přípravě Metropolitního plánu. Domnívám se, že z hlediska ekonomického musí být při případné přípravě nového zadání a nového návrhu bez pochyby využity všechny podklady, které vznikly v souvislosti s přípravou Konceptu územního plánu a v souvislosti s přípravou Metropolitního plánu.

V Brně dne 31. 8. 2018

16

Mgr. David Zahumenský, advokát